

[Holger K. Nielsen]

Jeg vil godt i det mindste konkret høre udenrigsministerens mening om hr. Glistrups holdning til vores dagsordensforslag. Deler udenrigsministeren hr. Glistrups holdning, at vi skal kunne bruge Genscher-Colombo-planen til at handle med, til at kunne få fordele på andre områder end dette, som ikke koster noget?

Jeg må stadig væk opfatte det således, at så længe man ikke tager direkte afstand fra Genscher-Colombo-planen, som det er formuleret i vores dagsordensforslag, så skulper den stadig væk i Ministerrådet, så vil der stadig væk være usikkerhed om Genscher-Colombo-planens skæbne, og så vil vi også fremover høre taler, som hr. Colombo og hr. Genscher holdt i EF-Parlamentet. Får vi ikke begravet denne plan, som der er så stort behov for, og som næsten alle folketingets partier har udtrykt behov for at vi skulle have, vil det fortsætte. Derfor er det særdeles kedeligt, at vi ikke klart kan tage afstand fra Genscher-Colombo-planen i dag.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg må sige, at jeg fatter hverken hr. Holger K. Nielsens eller hr. Steen Folkes argumentation. Resultatet af det, der er sket i dag, er, at et meget stort flertal i folketinget i realiteten afviser både tankegang og konkrete forslag i Genscher-Colombo-planen. De eneste, der skaber tvivl om det danske folketings holdning hertil, er faktisk hr. Steen Folke og hr. Holger K. Nielsen. De burde som forespørgere i dag i virkeligheden glæde sig over det resultat, der er nået. Der kan efter denne debat i dag ikke være nogen som helst tvivl om, at et stort flertal i folketinget afviser både tankegang og forslag i Genscher-Colombo-planen, og det er et langt, langt vigtigere resultat og et langt bedre resultat, end man på forhånd kunne have ventet.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Hr. Holger K. Nielsen sagde i indledningen af sit sidste indlæg, at vi kunne jo alle sammen nu stemme for indholdet. Jeg synes, det er glædeligt, at hr. Holger K. Nielsen kommer til det resultat, for det vil sige, at hr. Holger K. Nielsen konstaterer, at vi har den-

ne holdning til både vetoret, udvidelse af EF-Parlamentets rolle og spørgsmålet om et fælles Ministerråd mellem EF og EPS, men det er jo meget vigtigere, at et så overvældende flertal i dette folketing, som er repræsenteret i folketingets markedsudvalg, nu har erklæret, at en hvilken som helst markedsminister eller udenrigsminister ikke vil få tilslutning i markedsudvalget til nogen af disse ting. Det er den sikreste garanti. Det er det, vi har folketinget og markedsudvalget til. Her har vi den virkelige kontrol, og derfor har denne debat – og det lykønsker jeg forespørgerne med – skabt den fornødne klarhed på disse felter.

(Kort bemærkning).

Steen Folke (VS):

Det er både til hr. Niels Helveg Petersen og hr. Ivar Nørgaard. Det er jo rigtigt, at der bl.a. under denne debat og i forbindelse med hele Genscher-Colombo-planens behandling i EF i det sidste års tid er sket sådanne barberinger af denne plan, at den er meget langt fra at være det, som Genscher og Colombo oprindeligt fremsatte.

Det er også rigtigt, at både den nuværende og den tidligere regering har afvist en række af de punkter, der indgår i planen, konkret, og for så vidt kan man sige, at en dagsorden, der blot bekræfter regeringens politik, dog er en afvisning af i hvert fald en væsentlig del af denne plan.

Det, som forespørgerne har ønsket, er imidlertid at få en fuldstændig afvisning af planen. Man kan diskutere, om den oprindelige plan er skåret ned med sådan 75 pct., eller hvor meget det er. Det er klart, sådan noget kan man ikke sætte procenter på, men noget er der tilbage, desværre. Det har vi prøvet at debattere i dag og også fået afklaret i et vist omfang, hvad det er for nogle ting, der står tilbage, ting, som efter vores mening stadig væk repræsenterer nogle mindre skridt, ikke nær så vidtgående, som Genscher og Colombo ønskede det, men nogle mindre skridt i retning af en europæisk union eller en politisk union, eller hvad man nu kalder det. Små skridt, nu vel. Vi mener, at de små skridt også har betydning. Hele udviklingen i EF har bestået i det ene lille skridt efter det andet i en forkert retning, nemlig i retning af mere og mere integration.